

АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА

Нині управління будь-якою діяльністю вимагає аналізу великого об'єму інформації та її обробки з допомогою комп'ютерів. Використання обчислювальної техніки у різноманітних галузях діяльності пройшло великий шлях, який визначався як розвитком власне техніки, так й розвитком принципів, і методів обробки інформації, як з погляду областей застосування, і з погляду широти використання.

Наприкінці 90-х у США із 70 тис. журналів, що видаються у світі, відбирали майже 8,5 тис. найважливіших публікацій у різних сферах науки. Ці дані збирають і готовують спеціалізовані видавництва, їх поширенням і рекламию займаються інші організації. Так, служба американського хімічного товариства обслуговує науковців, спираючись на масив даних обсягом 9 млн. записів рефератів і формул хімічних сполук. Завдяки цьому створюється інформаційна основа національної та міжнародної галузевої автоматизованої системи [2].

Ще один елемент сучасної інформаційної інфраструктури – створення організацій, які обслуговують конкретних споживачів, використовуючи власні комп'ютери й орендуючи банки даних, або залучають до цього існуючі компанії. У США інформаційні послуги надають великі корпорації («Дженерал електрик», ІБМ, Локхід та ін.), які концентрують і централізують такі послуги, створюючи інформаційні мережі. Створений при корпорації «Локхід» інформаційний відділ «Діалог» орендує понад 150 різних банків даних і обслуговує більш як 150 тис. терміналів, встановлених у науково-дослідних організаціях майже 40 країн світу. В пам'яті центрального процесора зберігається до 10 млн. записів.

Ще одна ланка інформаційної інфраструктури – інформаційні посередники, які займаються пошуком необхідних даних, їх розмноженням. Ці функції найкраще виконують малі компанії. Необхідний елемент інформаційної інфраструктури – інформаційні відділи науково-дослідних організацій. Вони виконують посередницькі функції між дослідниками та автоматизованими інформаційно-пошуковими системами. В інформаційних відділах великих компаній, університетів, наукових лабораторій часто встановлюють термінали кількох інформаційних мереж, бази даних яких не збігаються [1].

Завершальною ланкою створення інформаційної інфраструктури є підготовка відповідних (інформаційних) кадрів. Залежно від економічного,

науково-технічного потенціалу країни в сфері НДДКР (науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи) використовують різні обсяги національної та міжнародної інформації. Так, у США до 50% поширюваної серед фахівців інформації взято з іноземних джерел, тоді як в Англії – приблизно 5%. Найновішою формою її на сучасному етапі є Інтернет – всесвітня комп'ютерна мережа, що забезпечує доступ до містких спеціалізованих інформаційних систем, і електронна пошта. Створення сучасної інформаційної інфраструктури дає змогу заощадити значну частину робочого часу наукових працівників, стимулює процес наукової творчості, сприяє прискоренню впровадження результатів наукових досліджень у виробництво, зростанню продуктивності праці[1].

Література

1. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. / Редкол.: ...С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2000. – 864 с.
2. Мишенин А.І. Теорія інформації. – М.: Фінанси і статистика, 1999
3. Жеребин В.М., Мальцев В.М., Савалов М.С. Економічні інформаційні системи. – М.: Наука, 1998
4. Введення ЄІАС у інформаційний бізнес: Навч. посібник / під ред. Тихомирова В.П. – М.: Фінанси і статистика, 1996